

Retningslinjer for sentralkirkelig handling ved større ulykker og katastrofer

(Revidert april 2013)

- 1) Ved ulykker som berører hele nasjonen på en særlig måte, etableres det kontakt mellom representanter for de to kirkelige strukturene, embets- og rådsstrukturen, samt Kirkedepartementet. **Kirkerådets direktør** tar initiativet til å kontakte **Bispemøtets preses** og **ekspedisjonssjefen i Kirkeavdelingen** i Kirkedepartementet. Det utformes *ikke* kriterier for hva slags situasjoner som skal og bør utløse en slik kontakt. Er en av de tre i tvil, kan de andre kontaktes. Man går så videre til punkt 2 for å orientere seg om ulykken og det pågående støttestarbeid. Dersom lokalene i Kirkens Hus er utilgjengelige, møtes man i Oslo bispegård.
- 2) Ledergruppa innkaller etter behov andre ressurspersoner som kommunikasjonsmedarbeider i KR, leder i KA, faglig medarbeider KR
- 3) Dersom ulykken skjer på norsk jord/norsk kontinentalsokkel vil det være **LRS-prest** i angjeldende politidistrikt/eventuelt **HRS-prest** ved hovedredningsentralene som vil være orientert om ulykken og det pågående støttestarbeid til overlevende og pårørende. Denne kontaktes umiddelbart for oppdatering.

Skjer ulykken i utlandet, kontaktes **politipresten i Oslo** og **Sjømannskirken - Norsk kirke i utlandet** for nærmere informasjon. Det er viktig at eventuelle tiltak fra sentralkirkelig hold er tilpasset det som skjer i de aktuelle områdene.

- 4) Ved behov, kontaktes generalsekretær/leder i **Norges kristne råd**. En større ulykke/katastrofe vil som oftest innebære at mennesker med forskjellig tro og livssyn rammes. Derfor bør det etableres kontakt med Norges kristne råd i en tidlig fase. **Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn** trekkes inn når det er naturlig.
- 5) Hvilke typer aktiviteter det kan bli behov for fra sentralkirkelig hold vil kunne variere fra situasjon til situasjon. Det *kan* være aktuelt å:

Sørge for ressursmaterieell til kirkelige instanser/aktører.

Initiere og koordinere minnemarkeringer og sørgegudstjenester.

Formidle informasjon og ressursmaterieell til medier og offentlighet gjennom nettet og pressetjeneste.

Være tilgjengelig for media

Vurdere opprettelse av informasjonstelefon om særlige forhold.

Representere kirken i kontakt med regjering og aktuelle fagdepartementer.

Slike initiativ må støtte opp om og supplere det som skjer regionalt, og ikke være i konkurranse med disse. Det er de som er nær ulykken og de pårørende som best kan forme og lede de aktuelle seremoniene. Kirkerådet har imidlertid samlet en god del ressursmateriale om kirkens innsats ved tidligere ulykker og katastrofer. Dette finnes på www.kirken.no/krise